N^ER 15.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 4 Lutego v. s. 1831 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Sankt-Petersburg dnia 27 stycznia.

z Bożey Łaski
MY NIKOŁAY PIERWSZY,
Cesarz i Samowładzca Wszech Rossyi,
i t. d. i t. d. i t. d.

Manifestem Naszym, z dnia 19 grudnia upłynionego roku, obwieściliśmy wiernym Naszym poddanym, o zaszłém w Królestwie Polskiém powstaniu. Wtedy, w naysprawiedliwszém Naszem nieukontentowaniu do buntowników, gotuiąc się ich upokorzyć i ukarać, cieszyliśmy się ieszcze nadzieią, ocalenia obłąkanych i uwiedzionych. Głosem prawdy i nowemi znakami litości, chcieliśmy powrócić ich do obowiązków, i razem ożywić umysły dobrze myślących, przestraszonych pierwszemi okropnościami buntu, dać im możność zatrzymania iego postępów i szczęśliwém przeciwdziałaniem, dowieść światu, że nie cały lud Królestwa Polskiego, zasłużył na pogardliwe nazwisko zdrayców. Teraz nawet iesteśmy ieszcze tego przekonania, że naród ten nieszczęśliwy iest tylko ślepą ofiarą niewielu złoczyńców. Ale ci wiarołomcy, ciągle nim władaią: gotuią oręż na Rossyą; w zapamiętałości swoiey wzywaią wiernych poddanych Naszych do zdrady, i nakoniec dnia 13 tego miesiąca, wśrzód buntowniczego, przeciwnego prawu Seymu przywłaszczaiąc sobie imię reprezentantów swoiego kraiu, targnęli się ogłosić, że panowanie Nasze i Domu Naszego ustało w Polszcze, i że Tron, wskrzeszony przez Cesarza Alexandra, oczekuje innego Monarchy. To zuchwałe zapomnienie wszystkich praw i przysiąg, ten upor w złych zamysłach, dopełniły miarę zbrodni; przyszedł czas użycia siły przeciw nieznaiącym żalu; i My, wezwawszy na pomoc Naywyższego, Sędziego spraw i zamiarow, Rozkazaliśmy wiernym Naszym woyskom, iśdź na buntowników. Rossyanie! w tey ważney godzinie, kiedy z boleścią Oyca, ale ze spokoyną stałością Monarchy, wypełniaiącego święty swóy obowiązek, dobywamy miecza, za honor i całość Mocarstwa Naszego, połączcie gorliwe modlitwy swoje z Naszemi modlitwami, przed Ołtarzem Wszystkowidzącego, Sprawiedliwego Boga. Oby pobłogosławił On orężowi Naszemu, dla dobra samychże Naszych nieprzyjaciół, oby uprzątnął rychłem zwycięztwem przeszkody w wielkiey sprawie uspokojenia Narodów, prawicą jego Nam powierzonych, i oby dopomógł Nam, powrócić Rossyi na chwilę oderwany od niey kray przez buntowników, urządzić przyszły los jego na trwałych zasadach, zgodnych z potrzebami i dobrém całego Naszego Imperyum, i położyć nazawsze koniec zbrodniczym zamachom źle myślących, marzących o rozdzieleniu. Wierni poddani Nasi, cel ten godzien jest waszych trudów i usiłowań; wyście przywykli nieszczędzić ich za Nas i Oyczyznę. Dan w Sankt-Petersburgu dnia 25 stycznia, roku od Narodzenia Chrystusowego Tysiąc ośmset trzydziestego pierwszego, Panowania Naszego szóstego.

Na autentyku podpisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką tak: *NIKOŁAY.*
(R. I.)

Francya.

Paryż dnia 17 stycznia.

Izba Deputowanych. Posiedzenia w dniach 11, 13, 14, 15, były po większey części poświęcone na rozważanie proiektu do prawa, obeymuiącego umorzenie długów; po ukończeniu ogólnego roztrząsania na posiedzeniu dnia 13, izba przystępuie do roztrząsania artykułów.

Artykuł 1szy proiektu w następnych zawierał się słowach:

„Uposażenie kassy umorzenia, przeznaczone prawem z dnia 25 marca 1817 roku, w summie 40 milionów na rok, powiększonemi umorzeniami wypłat rocznych od dnia 28 kwietnia 1816 roku, i dochodami z lasow, których wyprzedanie iest, lub będzie nakazane, ma i nadal być obracanem tylko na wykupno wypłat rocznych po 5, 4½, 3 od sta."

Po długich rozprawach, które trwały ieszcze z żywością na posiedzeniu dnia 14, izba przyięła następną odmianę, wniesioną przez P. *Augustyna Perrier:*

„Uposażenie kassy umorzenia, przeznaczone prawem z dnia 25 marca 1817 roku, w summie 40 milionow, ma i nadal być obracaném tylko na wykupno wypłat rocznych po 5, 4½, i 3 od sta.

„Toż samo ma być z wypłatami rocznemi umorzonemi od dnia 28 kwietnia 1826 roku, dopóki ta nie zostaną zniesione na mocy innego prawa."

Dnia 13, izba słuchała rapportu kommissyi, którey poruczono ziąć się rozważeniem proiektu [illegible] tyczącego się podatków osobistych, od dóbr ruchomych, od drzwi i okien, oraz od patentów: roztrząsanie iego rozpoczęło się po ukończeniu roztrząsania prawa o umorzeniu.

Dnia 15 P. *Dollon* rozwinął wniosek swóy; którego przedmiotem iest, skassowanie, w czasie zgromadzenia się izb, pensyi każdego deputowanego, spełniaiącego gdzieindziey, nie w *Paryżu*, urzędy publiczne płatne; po krótkiem roztrząśnieniu, izba postanowiła, że ten wniosek nie będzie wzięty na uwagę.

Przy końcu tegoż posiedzenia, słuchano rapportu o petycyach. Ważne wszczęło się roztrząsanie z powodu petycyi pana *Laporte* z *Mons*, który domaga się przyłączenia Belgium do Francyi, petycyi, względem którey kommissya podawała wezwanie do porządku, z przyczyny, iż autor iey, będąc Belgiem, powinien był podać ią do kongresu Belgickiego.

Jenerał *Lamarque* zabrał głos, i w pełney czucia mowie, okazywał potrzebę przystąpienia do związku Belgium z Francyą, chociażby stąd woyna wyniknąć mogła: przenoszę bowiem, rzekł, woynę *in statu quo* zostaiemy przez teraźnieysze traktaty.

P. Minister spraw zagranicznych w tych przemówił słowach:

Bynaymniey nie z powodu petycyi, mam mówić tu o pokoiu i woynie, mam się zastanowić nad Belgium i Polską, zwłaszcza, że odbywaią się negocyacye, od których nawet los Europy zależeć może. Przypisano ustom moim mowę, niegodną ministra francuzkiego. Co większa, dotknięto się nawet nayiaśnieyszey osoby i włożono w usta iey mowę, która nigdy nie powstała, ani w iey myśli, ani w iey uczuciach. Co się tycze ministeryum, nie uchyla się ono zpod odpowiedzialności ani ze swoich postępowań, ani ze swoich słów, ani ze swoiego milczenia.

P. *Kazimierz Perrier*: upraszam P. *Benia-*

mina Delessert, aby raczył na chwilę ieszcze zaiąć krzesło. Mam bowiem odpowiedzieć na mowę P. Jenerała *Lamarque*.

Mości Panowie! Zaszczyciliście mnie swym wyborem na prezydencyą. Odpowiadając godnie waszemu zaufaniu, nie powinienem zgodzić się na to, aby padło na mnie iakie podeyrzenie ze słów, tylko co wyrzeczonych o sposobie postępowania ostatniego ministeryum, do którego należałem. Dopiero P. Jenerał *Lamarque*, obwiniał członków ostatniego ministeryum, iż trzymali się złey polityki. Przyznał on sprawiedliwość zamiarom teraźnieyszego ministeryum, a żwawie przyganiał iego systematowi. Nie uczynił iednakże tego z dawnieyszem ministeryum; i z tego to powodu upraszam szanownego Jenerała, aby raczył lepiey się o tey rzeczy wytłumaczyć. Widzę teraz na urzędzie ministrów ludzi, którzy mieli udział w dawnieyszey administracyi. Widzę znowu innych, zasiadaiących w tey izbie. Gdyby P. *Dupont* (*de l'Eure*) był tu przytomnym, wezwałbym iego na świadectwo. Oświadczam wyraźnie, iż należałem do wszystkich czynności poprzedzaiącego ministeryum. Jeżeli czynności te są występne, ia także nim bydź muszę. Upraszam ieszcze P. Jenerała *Lamarque*, ażeby raczył iakiekolwiek dać tłumaczenie się ze słów swoich.

— P. Jenerał *Lamarque*: Nie potrzeba mi przypisywać tego, czegom nie powiedział, czegom nawet nie myślał powiedzieć. Nikt nademnie nie ma więcey szacunku, nikt więcey, iż tak rzekę, przychylności dla dawnieyszego ministeryum. Oddaię iego zamiarom także sprawiedliwość, iaką i teraźnieyszey administracyi; lecz sądzę, iż się omylili, że nie dość postępowali za uczuciem ludu. Powiedziałem, iż pokoy iest naypierwszém dobrem ze wszystkich, iż nic nie może wynagrodzić pokoiu; lecz przekładam woynę nad niesławę; z resztą, oświadczam, iż zgoła nie myślałem przyganiać zamiarom dawnieyszego ministeryum.

P. *Guizot*: tłumaczenia się, iakie dał szanowny ienerał zchodzący z tey mównicy, są zupełnie zaspakaiaiące, tak co do zamiarów, iako też osobistego charakteru, osób należących do ostatniego ministeryum, lecz nic nie było wyrzeczoném o ich polityce. Zabieram więc głos, nie w celu usprawiedliwienia ich zamiarów, lecz w celu usprawiedliwienia ich polityki. Szanowny jenerał przypomniał nam, co mogło być w tém kole wyrzeczoném przez ministrów *Karola X*, przed rewolucyą z powodu Belgium, oraz Polski. Przypomniawszy to wam, zapytywał: czy się zmieniło dzisiay cokolwiek? Czy się zmieniło, Mości Panowie? Tak iest, Francya, Belgium, Szwaycarya, Polska: są to, wypadki, które zaszły po rewolucyi sierpniowey.

Niepodobna było zataić zdziałaney rewolucyi. Teraz, kiedy wielkie poruszenia wstrząsły całą Europę, trudno iest utrzymać spokoyność.

Rząd francuzki, kierowany iest teraz dwoma przeciwnemi systematami: albo utrzymaniem zasad rewolucyynych, które nowy mu byt nadały, drogą porządku, lub też rozszerzaniem systematu rewolucyynego, zbroyną ręką, drogą gwałtu i ambicyi. Ustanowione więc pierwsze ministeryum, znalazło się w konieczności wybrania iednego z tych systematów, i oświadczyło się za pierwszym.

Mości Panowie, nie raz oskarżano poprzedzaiące ministeryum, iż nie sprzyia rewolucyynym poruszeniom ludu. Mówiono, iż potrzeba, aby lud rozszerzał między innemi narodami przyiętą przez siebie zasadę, i aby dążenie to zmierzało do wypadków podobnych, iakie zaszły we Francyi. Mości Panowie, szaleństwo to nie iest nowém: *Ludwik XIV* myślał o nadaniu przewagi monarchii francuzkiey w całey Europie; Konwencya narodowa miała także myśl położyć w Europie zasadę iedności republikańskiey; *Bonaparte* chciał rozciągnąć nad nią swoie panowanie. Ale zawsze znaleziono dzielny odpor, nie tylko ze strony rządów, lecz nawet ze strony ludów.

Tak naprzykład, poruszenie, które wywróciło rząd cesarski, nie było poruszeniem, kilku gabinetów, lecz poruszeniem wszystkich ludów niemieckich, które chciały się oswobodzić. Dla czegoż usiłowania te pozostały zawsze bez skutku? Oto dla tego, że one były pociskami wymierzonemi na wolność narodów, oraz dla tego, iż wolność narodowa dzieluie się opierała tey iedności gwałtowney którą chciano przywalić ich potrzeby......, same nawet, iż tak rzec można, marzenia.

Mości Panowie, przez zasadę niewdawania się wyobrażaną iest wolność narodów, ona to wezwała do oparcia się monarchii związkowey *Ludwika XIV*, konwencyi, i władzy cesarskiey.

Idzie więc teraz o to, aby wiedzieć, czy będziemy szanowali wolność narodów, czy też będziemy dążyli do tego nierządnego związku, który nosi nazwisko *wdania się*.

Mości Panowie, można wdawać się rozmaitemi sposobami: przez negocyacye dyplomatyczne, przez kongressa narodowe, a nawet przez taiemne towarzystwa; ale każdym z tych sposobów gwałci się zasada prawa ludów, równie iak i prawa narodów.

Jesteśmyż więc t... dziecinnemi lub też takiemi starcami, abyśmy mogli zapomnieć o tém, czego sami byliśmy świadkami? Staraią się o to, żeby Francya wspierała wszystkie powstania, które się ukażą w Europie, żeby ią uczynić, iż tak rzekę, *Don Kiszotem* wolności, lub też panowania ludów.

Przypomnijmy Mości Panowie, konwencyą, i przyznaymy, iż mielibyśmy, tak, iak ona, przeciwko sobie koalicyą powszechną.

Powiedziałem, iż z powodu woien, przedsięwziętych dla narzucenia innym ludom systematu, który zrodził naszą rewolucyą, utworzyło się powszechne oddziaływanie. Oddziaływanie to sprawiło rewolucyą 1814 roku. Czyż nie słusznie ściągnęlibyśmy na siebie karę, gdybyśmy bezkorzystnie przyięli tę, tak wielką, tak straszliwą naukę? Czyż nie bylibyśmy winni, żeśmy zapomnieli na to, czegośmy sami byli świadkami, my, którzyśmy po większey części byli, albo sprawcami, albo ofiarami tych wypadków? Ministeryum więc, do którego miałem honor należeć, i to, które po niém nastąpiło, nie omyliło się w wyborze, który miało uczynić z tych dwóch systematów: *wpływ konstytucyyny*, lub też *szerzenie zbroyne*, *gwałtowne i rewolucyyne*.

Przyszłość usprawiedliwi ten wybor: przyszłością tą nie iest dzień iutrzeyszy: lecz czas więcey oddalony.

P. *Mauguin* zabrał potem głos i mocno przyganiał polityce zewnętrzney, którey się trzymało poprzedzaiące i teraźnieysze ministeryum. Dopóki Francya, rzekł on, nie będzie miała naturalnych swych granic, dopóty będzie miała woynę: ministeryum więc powinno było przystąpić do przyiączenia Belgium, lub też przynaymniey przyczynić się do wyboru iednego z xiążąt francuzkich na monarchę tego kraiu. Mówca żwawo naganiał wybor xięcia *Ottona* Bawarskiego, gdyż to znaczyłoby, Belgium oddać Austryi i Anglii.

Po długiey mowie, w którey P. *Dupin* zbiiał teraz mówiącego, P. Jenerał *Lafayette* zabrał głos: „Nałog, rzekł on, którego oddawna nabyłem, życzenia gorąco wolności innym narodom, a razem moiey oyczyznie, i dopomagania iey, ile tylko iestem w stanie, uważać może, iż się do moiey osoby ściągaią wyrzuty *rozszerzania*, o którém tylko co namieniono na tey mównicy. Nie będę więc was zaymował sobą, lecz zwrócę waszą uwagę na rewolucyą 89 roku; spoźniona pora zniewala mię, abym się krótko przed wami tłumaczył."

Mówca zbiiał twierdzenie, iakoby tey rewolucyi zasadą był zamiar podbiiań, i dowodził, iż do takowego zamysłu zmuszoną była przez mocarstwa zagraniczne, które się przeciwko niey związały w *Pilnitz*. Mówił potém, o skłonności, iaką Francya powinna czuć dla Polski, i względem zasady niewdawania się, oświadczył, iż pod-

dług iego zdania, gdy iakikolwiek naród europeyski, będzie chciał odzyskać swoie prawa, a wdanie się zagranicznego mocarstwa starać się będzie iemu przeszkodzić, wdanie się takowe uważać się powinno za krok nieprzyiacielski, prosto wymierzony przeciwko Francyi.

Porządek dzienny po petycyi Pana *Laporte* został przyięty bez żadnego sprzeciwienia się. (*J.d.S.P.*)

Paryż dnia 21 stycznia.

Birża paryzka. Pięć od sta, 93 fr. 60; trzy od sta, 61 fr. 75; akcye bankowe, 1510; pożyczka królewsko hiszpańska 60⅜ fr.

— Król wysłał P. *Saint-Aignan* ze szczególném poleceniem do Szwaycaryi. J. K. Mość mianował pełnomocnymi i nadzwyczaynymi posłami następne osoby: barona *Mortier* do *Monachium*; margrabiego *Dalmacyi* do *Sztokolmu*; barona *Alleye de Ciprey* do *Frankfortu*; i hrabiego *René de Bouilli* do *Karlsruhe*.

— Donoszą z *Tulonu* pod dniem 11 stycznia: „Woyska, wysłane z *Algieru* do *Oran*, pod dowództwem ienerała *Damremont*, ieszcze nie doszły do mieysca przeznaczonego, kiedy otrzymały rozkaz ustąpienia z tey pozycyi. Inne wyborowe kompanie z 17tego półku liniowego, które uprzednio wysłano, i które zaięły fortyfikacye, opuściły także te pozycye w tymże czasie, co i 21szy półk liniowy. Przybyły one do *Marsylii*, oraz inne kompanie tegoż półku, które po odbytey kwarantannie, stać będą na załodze w tém mieście.

— Czytamy w *Posłańcu Marsyliyskim*: „Bey *Titteri* wyszedł z lazaretu; co dzień zwiedza władze mieskie. Bey nie poiedzie iuż do *Paryża*; wiadomość udzielona przez telegraf pozwala mu udać się do iakiegokolwiek miasta francuzkiego, gdzieby sobie życzył, wyiąwszy stolicę. 12,000 franków wypłacanych mu będzie corocznie pod tytułem pomocy.

— Przez postanowienie z dnia 14 stycznia, hrabia *Mateusz Dumas*, radzca stanu nadzwyczayny, mianowany iest radzcą stanu zwyczaynym, na mieyscu P. *Beniamina Constant*.

— Kapitan grecki *Eynard*, który w 1828 roku towarzyszył półkownikowi *Fabvier* do Grecyi, przybył do *Marsylii*. Oficer ten był zamięszany do spisku 19 augusta 1820, i iest z liczby dziewięciu oskarżonych, na których, aby skazani zostali na karę śmierci, wnosił P. *Peyronnet*, który spełnizł wówczas obowiązek prokuratora ieneralnego przy sądzie parów.

— Bankier *Davilliers*, ieden z założycieli kassy oszczędności i przezorności, umarł dnia 15 w *Paryżu*, maiąc lat 77 wieku. Był on mianowany parem w czasie stu dni, i należał do niewielkiey liczby członków izby, którzy odmówili podpisać akt złożenia *Napoleona*.

— Infantka D. *Anna Portugalska*, żona margrabiego *Loulé*, wsiadł. dnia 8 w *Tulonie* na fregatę *Herminią*, w celu udania się do Brezylii; fregata powitała ią 21 wystrzałami działowemi.

— Donoszą z *Algieru*, że Cesarz Marokański kazał wyruszyć 6,000 ludzi do *Oran*.

— Ósmy oddział ochotników paryzkich opuścił *Montargis*, składa się on ze 154 żołnierzy i 6 officerów, w ogóle zaś wyiechało iuż 1200 ochotników, między którymi liczą 75 oficerów. Wiadomo, że mieyscem, do którego się oni udaią, iest *Algier*.

— Czytamy w *Monitorze*: „Rozpoczęte zostało śledztwo w akademii uniwersyteckiey paryzkiey, względem tych, którzy się podpisali do listu, umieszczonego w gazecie *Trybuna Departamentów*; list ten zawiera wezwanie do uczniów wszystkich szkół, aby się połączyli dla utworzenia politycznego stowarzyszenia.

— *Monitor* ogłosił obraz dochodow państwa w ciągu 1830 roku. Obrachowanie budżetu w tym ostatnim roku zasadzone było na dochodzie 1828 roku, wypadki zaś okazuią niedoboru 18,031,496 frankow w porównaniu z dochodem 1829 roku, niedoboru iest 5,106,834 frankow. Naybardziey w miesiącu grudniu umnieyszenia się były znaczne; wynoszą one w porównaniu z 1828 rokiem, 12,377,000 fr. Sama opłata od napoiow, okazuie w tym iednym miesiącu niedoboru 6 i pół milionow franków w porównaniu z 1829 rokiem.

— *Dziennik Rozpraw* ogłasza oświadczenie, wydane przez xięcia *Oranii* do narodu Belgickiego, w którém między innemi powiada: że świeże, obszerne do niego listy przednieyszych miast kraiowych, przekonywaią go dostatecznie, iż nie stracił ieszcze przychylności u znacznieyszey części narodu, i przyiemnie mu iest sądzić, iż się to uczucie powiększy, gdy zamiary iego będą dostateczniey poznane. „Przeszłość, co się mnie tycze, powiada Xiąże, niech zostanie zapomnianą. Nie przypuszczę żadnego znaczenia osobistego, zasadzonego na stanie uprzedniey polityki. Zaręczam kościołowi katolickiemu i iego kapłanom opiekę rządu; gotów iestem przykładać się wszelkiemi środkami do zabezpieczenia wolności wyznaniom." Xiążę przyrzeka połączyć siły swoie ze staraniami ciała prawodawczego, dla uzupełnienia instytucyi, zasadzonych na niepodległości narodowey, i dla zabezpieczenia się, ile można, we względzie stosunkow zewnętrznych. (*J.d.S.P.*)

Anglia.

Londyn dnia 18 stycznia.

Papiery publiczne. Konsolidy 82⅛.

Sir *Howard Douglas*, gubernator *Nowego Brunświku*, przybył pozawczorey do *Hagi*, z depeszami do biora spraw zagranicznych; mówią, iż przywiózł on wyrok Króla Niderlandzkiego, iako arbitra, tyczący się odgraniczenia terrytoryum pod sporem zostaiącego między Stanami Zjednoczonemi a osadą *Nowego Brunświku*. Kopie depeszów przesłane zostały ministrom gabinetowym. List pisany z *Bruxelli* twierdzi, iż wyrok Króla Niderlandzkiego iest zupełnie dany na korzyść Anglii.

— *O'Connel* wydał do ludu irlandzkiego list, w którym oświadcza, iż będzie bezstronnym, dopóki nie postrzeże, że druk iest napastowany; gdy zaś to nastąpi, powróci do dawnego swoiego proiektu wstrzymania cyrkulacyi pieniędzy, dla zniszczenia banku irlandzkiego, i dla zatamowania handlu w tym kraiu.

— *Court Journal* utrzymuie, iakoby wie z pewnego źrzódła, iż w gabinecie roztrząsaią się środki, bardzo ważne, tyczące się Irlandyi, i że wkrótce po otwarciu parlamentu, będzie podany bil, celem większego zapewnienia utrzymania władzy królewskiey w Irlandyi, ieżeli dzielne środki, użyte przez margrabiego *Anglesea*, żadnego nie sprawiły skutku.

— P. *Alexandre* ma zamiar uwolnić się od swego obowiązku, naczelnego barona w trybunale skarbowym, i utrzymuią, iż dawnieyszy lord kanclerz, lord *Lyndhurst*, przyiął ten obowiązek.

— Poseł mexykański, P. *Gorostitza* udał się do *Paryża*, dla zawarcia traktatu handlowego między Francyą a Mexykiem; *Kuryer* donosi, iż spodziewaią się powrótu iego do *Londynu* na początku lutego, dla układania się o traktaty handlowe z Prussami i miastami anzeatyckiemi.

— Odprawiło się dnia 14 stycznia uroczyste nabożeństwo, za duszę w Bogu spoczywaiącego Papieża, w kaplicy katolickiey w *Londynie*. Zwyczaynie w czasie takich obrzędów kładziono koronę złotą, pastorał biskupi, klucze i inne oznaki godności papiezkiey, teraz zaś tego nie czyniono.

— Spory o opłatę od węgli, które stanowią w tey chwili interes wielkiey wagi, okazały rzecz nader zadziwiaiącą; przekonano się, iż węgle z *Newcastle* mniey kosztuią w Egipcie, iak w *Londynie*; podobnież cena węgli pochodzących z rękodzielni egipskich bardziey iest dla nas dostępną, a niżeli cena węgli z kraiowych rękodzielni. Można tu przydać faktum odnoszące się do Francyi, które także iest niezawodném: wina burgundzkie w Ameryce południowey, 4,500 mil odległey od Francyi, pomimo kosztów opłaty, przedawane są od 15 do 30 procentów taniey, a niżeli w *Paryżu*. (*J.d.S.P.*)

)3(

Sprawy Niderlandzkie.

Haga dnia 22 stycznia.

Królowa Jeymość i Jey Królewska Wysokość Xiężniczka *Fryderyka* przybyły wieczorem dnia 17 do tuteyszey stolicy, ze swoiey podróży do *Berlina*.

— Druga izba stanów ieneralnych zebrała się dnia 20; minister spraw zagranicznych zdał sprawę nader szczegółową o skutkach, wynikłych z negocyacyi, względem interessow Belgium; między innemi powiedziano, iż J. K. M. postanowił nie przeciwić się wolney żegludze na *Skaldzie*, zważaiąc; iż kommunikacya o cofnieniu się powstańców od *Maestrychtu*, i o zachowaniu rozeymu, przez Belgów we wszystkich punktach zachowaną była. Minister zakommunikował treść protokułu konferencyi londyńskich i uczynił wzmiankę o uwagach, iakie w tym względzie podane zostały przez Króla. Kończąc rapport swóy, tyczący się tych negocyacyi, minister wyrzekł: „Wypadkiem ich stanowczym iest odłączenie się Hollandyi północney od Belgium, otrzymanie prawnych warunkow, które maią służyć za zasadę tego odłączenia, oraz tymczasowego trwania rozeymu, iako też zachowania praw i godności Hollandyi północney.” Mówiąc o sprawach wewnętrznych, minister doniosł, iż będzie złożony stanom proiekt do prawa, względem pewnych określeń w prawie zasadniczém, uznanych za potrzebne z powodu odłączenia się; z tey okoliczności zostanie wziętą na uwagę, korzyść przyięcia zasady odpowiedzialności ministrów. Nakoniec uwiadomił, iż prowincya Luxemburska otrzymała oddzielne urządzenie. Potem kilku mówców zabierało głos i w przemowie swoiey dało rys stanu politycznego kraiu. Między innymi P. *Beclaerst* uważał za rzecz szczególną, że Anglia chciała zmusić Hollandyą do otworzenia *Skaldy*, gdy przed kilką laty przyznała blokadę *Terceiry*, także przez rząd nakazaną. Na podany wniosek przez prezydenta, izba nakazała wydrukowanie i rozdanie kommunikacyy przez ministra uczynionych.

— Dowiaduiemy się, iż postanowieniem z dnia 16, Król zmnieyszył do 1,500,000 zł. hol. dochod, przynoszący 2,400,000 zł. hol., którego używał on, na mocy artykułu 30 prawa zasadowego.

— Postanowienie królewskie z dnia 18 ponawia z większą surowością zabronienie wyprowadzania koni, bydła rogatego i wszelkiego rodzaiu żywności do prowincyy powstańców.

— Jenerał-maior, Xiąże Sasko-Weymarski *Bernard*, przybył dnia 19 do Hagi.

— Jenerał-porucznik *van Geen* wyiechał ze swoiey główney kwatery w *Vucht* do *Eindhoven*, w którémto mieście, iako też w *Oirschot* i w *Valkensward*, odbędzie przegląd woysk. Od przybycia adjutanta J. K. W. Xięcia *Fryderyka* woysko nie zmieniło pozycyi. Wszystkie wsi, położone w prowincyi Limburskiey, po drodze z Brabancyi północney do *Maestrychtu*, zatarasowane zostały przez nieprzyiaciela, dla wstrzymania pochodu woysk naszych.

— Eskadra hollenderska na *Skaldzie* zaymuie ieszcze swoią pozycyą; tymczasem dowiaduiemy się z *Flessyngi*, iż wiele statkow gotuie się do płynienia rzeką. Konsul angielski w *Antwerpii* mieszkaiący uczynił rozporządzenia, w celu dowiedzenia się o skutkach środkow, przyiętych dla doprowadzenia do skutku wyroku stanowiącego, aby *Skalda* została otworzoną.

— Dnia 17 zaszły w *Gandawie* rozruchy, zdziałane przez buntowników; nazaiutrz, spokoyność ieszcze nie zupełnie była przywróconą.

(*J.d.S.P.*)

Bruxella dnia 21 stycznia.

Na posiedzeniu kongressu dnia 18, uwolnienie się od obowiązku P. *Ryckere*, iako deputowanego z *Gandawy*, zwróciła uwagę wszystkich; w liście swoim podaie on proiekt, ażeby Belgowie oświadczyli się za Xięciem *Oranii*, nieobjętym w wyłączeniu, postanowionem przeciwko domowi Nassauskiemu, „ponieważ, mówi, on ieden może położyć koniec rewolucyi Belgickiey.” P. *Zoude* wniosł, aby kongres narodowy ogłosił, iż trwać będzie aż do obrania naczelnika kraiu; głosował on z P. *Strassárt* na obranie Xięcia *Leuchtenbergskiego*; wniosek P. *Zoude* został odesłany do sekcyi. Prawo o urządzeniu pierwszego zaciągu gwardyi obywatelskiey, zostało przyięte większością 80 głosow przeciwko 55.

— Kapitan *Harwen* został wysłany w okolice *Maestrychtu*, dla zawiezienia tam rozkazu wstrzymania krokow nieprzyiacielskich.

— Wieczorem dnia 17 aresztowano tu dwie osoby, które rozrzucały po wielu domach okolniki, wzywaiące do utrzymania strony Xięcia *Oranii*. Wczora wieczorem, zaszły poruszenia na wielkim placu; lud skrzywdził kilka osób, które mówiły o Xięciu; inni głośno okazali swoie nieukontentowanie z powodu zdjęcia blokady z *Maestrychtu*. (*J.d.S.P.*)

Luxemburg dnia 12 stycznia.

Postanowienie królewskie, zawieraiące zaprowadzenie osobney administracyi w Wielkiém Xięztwie Luxemburskiém (z dnia 31 grudnia 1830 r.) objęte iest w tych słowach:

Uważaiąc, iż zbroyne powstanie prowincyy południowych królestwa dosięgło aż do Wielkiego Xięztwa Luxemburskiego, i szerzy się powoli coraz bardziey; że zatém niepodobna iest rządzić niém, stosownie do prawa zasadniczego królestwa, i wspólnie z prowincyami północnemi;

Zważywszy, traktat wiedeński z dnia 9 czerwca 1815 roku, przez który Wielkie Xięztwo Luxemburskie zostało nam ustąpione w zupełne dziedzictwo i posiadanie, iako kray, stanowiący część Związku Niemieckiego i zupełnie oddzielny od prowincyy składaiących królestwo niderlandzkie, za wynagrodzenie naszych xięztw *Nassauskiego*, *Dillenburskiego*, *Siegen*, *Hadamar* i *Dietz*, ustąpionych Nayiaśnieyszemu Królowi Pruskiemu;

Maiąc wzgląd na chęć naszą ustanowienia oddzielney administracyi w naszém Wielkiém Xięztwie;

Chcąc też obrać śrzodki, potrzebne do oddzielenia administracyi w naszém Wielkiém Xięztwie Luxemburskiém, od administracyi prowincyy północnych naszego królestwa; postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Od dnia 1 stycznia 1831 roku, nasze Wielkie Xięztwo Luxemburskie, będzie rządzone przez nas odmiennym sposobem i oddzielnie od królestwa niderlandzkiego.

Art. 2. Zarządca inspektor nad kopalniami, *C. E. Stifft*, mianowany iest taynym referendarzem naszym do interessów, odnoszących się do naszego Wielkiego Xięztwa Luxemburskiego.

Art. 3. W tey godności, obowiązany on iest, pod naszemi bezpośredniemi rozkazami, utrzymywać wszystkie interessa, odnoszące się do Wielkiego Xięztwa, które wymagaią rozporządzenia z naszey strony.

Art. 4. i t. d.

Art. 5. Jednakże interessa Wielkiego Xięztwa, które odnoszą się do departamentów spraw zagranicznych i woyny, będą ieszcze do poźnieyszego rozporządzenia, które mamy wydać, utrzymywane przez pomienione departamenta; w tym względzie przeto, tayny nasz referendarz *Stifft* znosić się będzie z naczelnikami właściwymi tych departamentów i pracować będzie z nimi.

Dan w *Hadze*, dnia 31 grudnia 1830 roku, panowania naszego ośmnastego.

Wilhelm

Przez Króla

J. G. de Mey de Streefkerk.

(*J.d.S.P.*)

DODATEK

Wilno dnia 4 Lutego v. s. 1831 roku.

Licytacya.

2 Magistrat Miasta Wilna w spełnieniu Ukazu Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu dnia 10 terazn. mca ianuaryi za N. 44 wyszłego, doprowadzaiąc Dekret tegoż Departamentu w sprawie Exdywizorskiey funduszu zmarłego zegarmistrza Efroima Frohlanda w roku 1821 ferowany, co do udeterminowaney wyprzedaży domu tegoż Frohlanda do skutku przez rezolucyą dnia 24 idącego miesiąca ianuaryi do licytacyi na wyprzedaż pomienionego domu w Mieście Wilnie przy ulicy Sawicz pod N. 96 położonego rubli srebrem 5,962 kopieiek 70 oszacowanego termina 1, 3 i 6 apryla idącego roku przeznaczył. Żeby więc kredytorowie Frohlandowscy o takowey wyprzedaży byli świadomi, oraz aby życzący nabydź ten dom wieczuością w oznaczone ku temu termina do Magistratu Wileńskiego na sessye poobiednie iawili się. W tem celu wydaie się ninieysze ogłoszenie. Roku 1831 ianuaryi 29 dnia.

Antoni Poznański R. M. M. W.
Kazimierz Degutowicz Regent M. W.

Sądy Exdywizorskie.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na zadowolenie pretensorów i wierzycieli zeszłych Woyciecha oyca, i Wincentego syna Czechowiczów, w powiecie Zawileyskim w mieście powiatowém Swięcianach ufundowany; postępując ku ostatecznemu właściwego sobie dzieła rozsądzeniu; gdy w tym zamiarze jedynie z racyi nieusposobienia się stron, próżney zwłoki czasu doświadcza; przeto do dnia 5 marca następującego 1831 roku juryzdykcyą swoją w czynnościach strzymawszy, aby wszyscy do Exdywizyi interessowani ze wszelką się mieli gotowością, i żadnemi przyczynami się niesk ładając, na rzeczonym terminie stawali; a Sąd że już bez żadnych odkładow całą konkursową sprawę rozsądzić ostatecznie, oraz na niestawających amissyą zapisze, zastrzega. 1831 roku januaryi 17 dnia.

Sędzia Ziemski Zawileyski i Exdywizor
Dominik Bielikowicz.
Sędzia Grodzki Zawileyski i Exdywizor
Ignacy Gosiewski.
Pisarz Grodzki Pttu Brasław. i Exdywizor
Robert Orzeszkowski.
Regent Swirszczewski.

Uwiadomienie.

2 Niżey podpisany Kapelmayster, zaymujący się dawaniem lekcyi muzyki na Fortepianie i na innych instrumentach, opatrzony świadectwami, ma zamiar przyjąć mieysce Kapelmaystra lub Metra muzyki, tutay w mieście lub na prowincyi. Mieszka w domu JW. Jenerałowey Fityngoffowey N. 375 przy ulicy Niemieckiey. K. Hoffmann Kapelmayster.

Wolno drukować Czasowy Policmeyster Korpusu Zandarmow Podpółkownik Rutkowski.

Oświadczenie.

3 Franciszek Dołobowski b. Assesor Sądu Niższego Ziem. Wilkomier. na mocy Plenipotencyi w roku 1830 grudnia 20 dnia w aktach Grodzkich Pttu Kowieńskiego przyznaney, zapisuję ninieysze oświadczenie, w imieniu WW. Józefa Majora woysk Ross. i Kawalera, oraz żony jego Elżbiety z Kordzikowskich Staniewiczow, w następney rzeczy: Józef i Elżbieta z Kordzikowskich Staniewiczowie, ze spadku po rodzicach, troskliwą starannością, znakomicie powiększonego, stawszy się właścicielami dostatniego funduszu i ony po większey części w gotowych summach w ręku swojém utrzymując, prowadzili ekonomiczne interessa, ku dobru swojemu, lecz nie byli dosyć ostróżnemi w zakredytowaniu, lub zaliczaniu pomienionych summ, skutkiem zawieranych rozmaitych układow, w czém polegali zawsze na rzetelności obiecywaney i więcey mieli na względzie dogodzenie potrzebom żądających, niż własne zabezpieczenie. W takiém usposobieniu, gdy ich spotkały rozmaite zawody, i na własnych widokach zaczęli z tey przyczyny doświadczać trudności i ogromnie szkodować, uyrzeli się przymuszonemi zaciągać długi, a przeszłe nieurodzayne i bezcenne dwa lata odjęły im całkowicie możność uiszczenia się swoim kredytorom i przedłużania nadal w sposób korzystny ekonomicznych obrótow. Nastąpiły zatém zapozwy, konwikcye i zajęcie funduszu ziemnego przez tradycyą i są jeszcze dekreta w skutkach swoich nie wyexekwowane. Gdy zaś jedynie z powodu nieopłaty nayznaczniey-szych summ, w ręku JWW. Franciszka Kozakowskiego b. Marszałka Kowieńskiego i Leona Kramera Półkownika Huzarskiego Inhermołańskiego półku, Staniewiczowie są do teraźnieyszego przywiedzeni położenia i widzą rzetelną niemożność własnych zaspokojenia długow, a razem też, ponieważ czuwać muszą, iżby sytuacya ich przez dopuszczenie do konwikcyow całkowitemu nie uległa zniszczeniu, zmuszeni są zatém chwycić się jedynego i prawem wskazanego środka, do jednoczasowego ułatwienia wszystkich interessów, przez konkurs, oraz w tym celu oświadczają exdywizyą doczesną wszelkiego, i gdziekolwiek bądź znaleźć się mogącego ziemnego funduszu, a mianowicie schedy z exdywizyi majątku Birżał w Powiecie Upitskim sytuowaney, wszelkich summ pieniężnych, wyżey wyrażonych, i wykazać się przy remissie lub w samym konkursie mających, a zapewniając własnych kredytorów o szczérém żądaniu dopełnienia im zupełney satysfakcyi, i w porządku usprawiedliwienia się przed niémiż, z powodow do tego środka prowadzących ninieysze oświadczenie, wespół z protestacyą w aktach umieszczając i przez gazetę Kuryera Litewskiego doprowadzą wiadomości. Działo się w mieście Poniewieżu roku tysiąc ośmset trzydziestego pierwszego miesiąca januaryi cztérnastego dnia.

Franciszek Dołobowski b. Ass. Wiłkom.

Roku 1831 miesiąca januaryi 14 dnia. Po zakroczoney w Sądzie Grodzkim Powiatu Upitskiego rezolucyi przed aktami Sądu tegoż znaydując się obecnie W. Franciszek Dołobowski b. Assesor Sądu Niższego Ziemskiego Powiatu Wiłkomier. takowe oświadczenie przy zaprodukowaniu Plenipotencyi przez WW. Stanie-

wiozów mu przyznaney do akt ku wpisaniu w Protokół potoczny podał.

Przyjąłem Grodzki Ptu Upitskiego
Regent Piotr Mickiewicz.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

3 Pozew edyktalny loco peragendae executionis przed Sąd Grodzki Ptu Wileń. na kadencyą marcową lub na następną, z instancyi Star. Berki Manasewicza Adelszteyna, Hercyka Abramowicza Ginzberga, Wulfa Szymelowicza Klaczki i Eliasza Abelowicza Sołowieyczyka kupcow i obywatelow Wileń. opiekunow nieletniego potomstwa zeszłego Szymela Dawidowicza Ochlanda, a mianowicię Urodz. Jana Kontryma Sędz. za karteczką z roku 1820 iunii 12 dnia rubli sr. 2 kop. 50, Urodz. Lara za karteczką z roku 1823 rubli sr. 1 kop. 50, Urodz. Józefa Mazurkiewicza za karteczką z roku 1821, rubli sr. 1 kop 35, Urodz. Kormana Komornika za karteczką z roku 1823 kop. sr. 75, Urodz. Słabowskiego za karteczką z roku 1821 kop. sr. 75, Urodz Kaniszczewa za 2a karteczkami z roku 1823 rubli sr. 9 kop. 44, Urodz. Józefa Puzyny za 2a kartkami z roku 1822 rubl. sr. 1 kop. 50, Urodz. Romera Sekretarza Hrabiego Platera za karteczką kop. sr. 75, Urodz. Wysockiego Tytularnego Sowietnika za karteczką z roku 1819 rubli sr. 3 kop. 75, Urodz. Grabskiego Sędz. lidzkiego za kartecz. z roku 1824 febr. 4, rubli ass. 50, Urodz. Unkowskiego Maiora za kartecz. z roku 1824 rubli sr. 3 kop. 15, Urodz. Nikołaia za 17tu kartecz. rubli sr. 15 kop. 50, Urodz. Radziszewskiey Marszał. za 38m kartecz. rubli sr. 136 kop. 92, Urodz. Lipińskiego Kapitana za karteczką rubli sr. 7 kop. 61, Urodz. Fiszera aktora za 5u kartecz. z roku 1817 rubli sr. 3 kop. 57, Urodz. Franciszkowey Opitzowey za karteczką rubli sr. 8 kop. 10, Sławetnego Wróblewskiego siodlarza za 3ma kartecz. z roku 1824 rub, sr. 1 kop. 70, Urodz. Józefa Kolba za kartecz. z roku 1815 rubli sr. 14 kop. 75, Urodz. Pietraszewskiego Sekretarza za rachunkiem i 8u kartecz. z roku 1824 rubli sr. 5 kop. 42, Urodz. Nazimki Kommissioniera za 4ma kartkami rubli sr. 5, Urodz. Skulteckiego Sekretarza za kartecz. rubli sr. 8, Urodz. Rukowicza Exaktora za kartą rubli sr. 48 kop. 35, Urodz. Czernickiego z kancelaryi Woiennego za 2a kartkami rubli sr. 10 kop. 15, Urodz. Justyna Podbereskiego Sędz. za 3ma karteczkami rubli sr. 7 kop. 15, Urodz. Zienowicza Jana za kartecz. rubli sr. 5 kop. 55 Urodz. Wierzbickiego Sowietnika Tytularnego za kartecz. Rubli sr. 12 kop. 60, Sławetnego Stiepana za kartecz. rubli ass. 55, Urodz. Klukowskiego za rachunkiem rubli sr. 12 kop. 25, Uro. Złobodzkiego za kartecz. rubli sr. 4 kop. 90, Ur. Niesietkina Kommissyoniera za karteczką rubli sr. 51, Urodz. Kozakowskiego Marszałka za 2a karteczkami rubli sr. 57 kop. 71, Urodz. Zabiełły za rachunkiem podpisanym rubli sr. 12 kop. 70, Urodz. Bęczkowskiego Regenta za karteczką z roku 1822 rubli sr. 6 kop. 85, Urodz. Michała Zylińskiego za kartecz. 1824 rubli sr. 6, Urodz. Bernarda Lipińskiego za 5u karteczkami rubli sr. 2 kop. 30, Urodz. Andersowa Sekretarza za karteczką kop. sr. 40, Urodz. Filipowicza Sekretarza za kartą 1819 rubli sr. 1 kop. 85, Urodz. Sobkina Kapitana za 8u kartecz. rubli sr. 5 kop. 65, Ur. Łazowskiego Sekretarza za kartą rubli sr. 1 kop. 55, Urodz. Krempina Pułkownika za kartą 1825 rubli sr. 15, Urodz. Warakanowa Kapitana za 2a kartecz. rubli sr. 3 kop. 95, Urodz. Kilera Kapitana za kartecz. kop. sr. 75, Urodz. Łopacińskiego za 3a kartkami z lat 1825 i 1826 rubli sr. 16 kop. 19 i poł. Urodz. Pietkiewicza Regenta za kartą 1824 rubli sr. 1, Urodz. Krasowina Generała za kartą 1824 rubli sr. 15 kop. 25, oraz za karteczkami w roku 1826 rubli sr. 16 kop. 90, Urodz. Jurjewicza Kommissioniera za kartą 1817 r. rubli ass. 328 kop. 40, Urodz. Stanisława Radziszewskiego za obligiem z roku 1824 maia 12, z procentami rubli sr. 380, Urodz. Oliwijera Pawła za wexlem z roku 1821 xbra 28 wydanym rubli sr. 74 kop. 80, Urodz. Kaniszczewa Sowietnika za wexlem 1825 8bra 19, z terminem opłaty w tymże dniu r. 1826 rubli ass. 355 kop. 50, Urodz. Granskiego Kommissioniera za wexlem z roku 1823 maia 31 wydanym rubli sr. 110, Urodz. Rogowskiego aktora z xiążki pod N. 1 roku 1817 sporządzoney rubli sr. 4 kop. 30, Urodz. Walentynowiczowey z xiążki pod N. 1 roku 1817 rubli sr. 4 kop. 30, Urodz. Fogiela Pułkownika z xiążki pod N. 1 1817 r. rubli sr. 6 kop. 42, Urodz. Kochanowa Kommissioniera z xiążki pod N. 1 1817 r. rubli sr. 6 kop. 7, Urodz. Chilewskiego Sowietnika z xiążki pod N. 1 1817 r. rubli sr. 30 kop. 55, Urodz. Mokrzeckiego z xiążki pod N. 1 1817 r. rubli sr. 9 kop. 75, Urodz. Bernarda Lipińskiego z xiążki pod N. 1 1817 r. rubli sr. 18 kop. 15, Urodz. Baykowa Generała z xiążki pod N. 2 1820 rubli sr. 2 kop 60, Urodz. Filipowicza Sekretarza z xiążki pod N. 2 1820 r. rubli sr. 5 kop. 50, Urodz. Filewskiego Sowietnika z xiążki pod N. 2 1820 rubli sr. 2 kop. 25, Urodz. Szemiota Marszałka z xiążki pod N. 2 1820 r. rubli sr. 4 kop. 30, Urodz. Frydeburga Inspektora z xiążki pod N. 3 1820 r. rubli sr. 12 kop. 50, Ur. Xiędza Tracewskiego Kanonika z xiążki pod N. 3 1820 r. rubli sr. 3 kop. 73, Urodz. Sienkiewicza Prezydenta z xiążki pod N. 3 1820 r. rubli sr. 6 kop. 18, Urodz. Jerockiego Sekretarza z xiążki pod N. 3 1820 r. rubli sr. 2 kop. 55, Urodz. Rozenowa Generała z xięgi pod rokiem 1826 rubli sr. 1 kop. 5, Urodz. Petrykowskiego Pisarza za karteczką w roku 1826 rubli sr. 10, Urodz. Sołtana Prezydenta za kartecz. w r. 1826 rubli sr. 57 kop. 37 i poł. Urodz. Szemiota Marszałka z xięgi w roku 1826 rubel sr. 1 kop. 67 i poł. Urodz. Dąbrowskiego Kommissarza z xięgi w r. 1826 rubli sr. 2, Urodz. Barwińskiego z xięgi w r. 1826 rubel sr. 1 kop. 50, Urodz. Grafa Platera z xięgi 1826 kop. 90, Urodz. Burzyńskiego Kommissioniera rubli sr. 1 kop. 5, Urodz. Czarneckiego za kartecz. w r. 1826 rubli sr. 2, Urodz. Jabłonowskiego za karteczkami w roku 1826 rubli sr. 3 kop. 48, Urodz. Sulimana Sekretarza rub. sr. 1 kop. 80. Pozywaiąc w referencyi do inwentacyi urzędowey w roku 1826 sporządzonych xiąg, kart, karteczek, wexlow, oraz dalszych dowodow również do Dekretu Kopijarum spraw i kontumacyynego u Sądu złożyć się maiących a wszczególności proszą o zawarowanie locum standi na niestawaiących stosownie do Dekretu 1831 ianuaryi. dnia. Sądzenia summ na każdym poszczególnie wyrażonych z procentem i expensem prawnym w terminie naykrótszym pod karami sprzeciwieństwa dołączenia tychże summ do massy a podniestanność inekwitacyą do wszelkich obżał. maiątkow ad extinuationem z wolną wyprzedażą ruchomego maiątku przez publiczną licytacyą, oraz sądzenia tego wszystkiego co czasu sprawy przy bliższości dla nieletniego potomstwa zeszłego Ochlanda do dowodu i odwodu proszonem będzie S. Z. M.

Roku 1831 ianuar. 21 dnia Woźny niżey wyrażony świadczę, iż kopią tę edyktalney cytacyi z autentykiem zgodną z instancyi star. Berki Manasewicza Adelszteyna, Hercyka Abramowicza Ginzberga, Wulfa Szymelowicza Klaczki i Eliasza Abelowicza Sołowieyczyka Kupcow i obywatelow Wileń. opiekunow nieletniego potomstwa zeszłego Szymela Dawidowicza Ochlanda po stronie tąż cytacyą edyktalną objęte dla zamieszczenia do Kuryera Litewskiego w Redakcyi podałem a drugą do drzwi Sądowych przybiłem i o terminie stawania przed Sądem Grodzkim Powiatu Wileń. na kadencyą Marcową lub na następną oznaymiłem. (82)

Tadeusz Olechnowicz Woźny ptu Wileń.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1831. d. 4 Lutego
Cenzor *Leon Borowski.*